

Til

Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Pressemeddelelse vedr. rådsmøde Fiskeri den 25. april 2001

Dette rådsmøde 2344 (8077/01 presse 159) blev behandlet af Europaudvalget på mødet den 20. april 2001. Dansk delegationsleder: Minister for fødevarer, landbrug og fiskeri Ritt Bjerregaard og statssekretær Poul Ottosen

B-dagsordenspunkter til behandling på ministermødet, bl.a.:

GRØNBOG OM DEN FÆLLES FISKERIPOLITIKS FREMTID: Rådet noterede sig Kommissionens præsentation af grønbogen. Dette emne vil blive sat på dagsordenen for Rådets samling den 18. juni til en politisk debat og Kommissionen vil holde en åben høring om grønbogen den 5.-7. juni *

STRATEGI FOR INTEGRATION AF MILJØHENSYN OG BÆREDYGTIG UDVIKLING I DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK - RÅDETS KONKLUSIONER: Rådet vedtog konklusionerne i bilaget, der vil blive forelagt for Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni. *

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN OM KRITERIER FOR FORDELING AF FISKERIMULIGHEDER I ICCAT (DEN INTERNATIONALE KOMMISSION FOR BEVARELSE AF TUNFISKEBESTANDEN I ATLANTERHAVET): Rådet godkendte enstemmigt Fællesskabets holdning med henblik på tredje møde i arbejdsgruppen under ICCAT vedrørende fordelingskriterier den 21.-23. maj *

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN OM ANVENDELSE AF FORSIGTIGHEDSPRINCIPPET OG FLERÅRIGE MEKANISMER TIL FASTSÆTTELSE AF TAC - RÅDETS KONKLUSIONER: Rådet ser med tilfredshed herpå *

HANDLINGSPLAN FOR BIODIVERSITET FOR FISKERI: Rådet noterede sig præsentationen af Kommissionens meddelelse herom og vil have en politisk debat herom d. 18. juni *

PLANER FOR GENOPRETTELSE AF BESTANDENE AF TORSK OG KULMULE: Rådet noterede sig oplysningerne fra Fischler herom og ser frem til at modtage flere oplysninger inden næste samling den 18. juni *

RATIFICERING AF FN-AFTALEN VEDRØRENDE FÆLLES OG STÆRKT VANDRENDE FISKEBESTANDE: Fischler gjorde rede for udviklingen med hensyn til Fællesskabets og dets medlemsstaters ratificering af De Forenede Nationers aftale herom *

MAROKKO - RÅDETS KONKLUSIONER: Fischler orienterede om den seneste udvikling og Rådet vedtog konklusioner – se teksten *

BILAG *

- Rådets konklusioner om integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i den fælles fiskeripolitik

A-dagsordenspunkter færdigforhandlet af COREPER inden ministermødet. bl.a.:

Ingen

Ikke-hemmelige erklæringer vedr. A-dagsordenspunkter (vedlagt bagest):

Ingen

Henvisning til A-dagsordenspunkter vedr. fiskeri behandlet på andre rådsmøder siden det foregående fiskeriministerrådsmøde den 15. december 2000:

Rådsmøde landbrug d. 29. januar 2001 (alm. del – bilag 798)

- Kontrolforanstaltninger i forbindelse med Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC)*:
Vedtog ændring af forordning (EF) nr. 2791/1999

- Konventionen om bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i det sydøstlige Atlanterhav: Vedtog afgørelsen om Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af ovennævnte konvention

Rådsmøde uddannelse d. 12. februar 2001 (alm. del – bilag 807)

- Kommission for fiskeriet i det sydvestlige Indiske Ocean: Vedtog en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på oprettelse heraf

Rådsmøde landbrug d. 26. februar 2001 (alm. del – bilag 894)

- Tildeling af støtte til Guinea-Bissau på fiskeriområdet: Vedtog afgørelsen om fastsættelse af de nærmere regler herfor
– Fiskeriaftaler:

– Angola: Vedtog forordningen om indgåelse af en protokol om fiskerimuligheder og finansielle modydelse

– Mauritius: Vedtog forordningen om indgåelse af protokollen om fastsættelse for perioden 3. december 1999 – 2. december 2002 af fiskerimuligheder og finansielle bidrag

- Republikken Guinea: Vedtog forordningen om indgåelse af protokollen om fastsættelse af fiskerirettigheder og finansielle godtgørelser

Rådsmøde transport og telekommunikation d. 5. april 2001 (alm. del – bilag 1040)

- Tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer: Rådet vedtog ændring af forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcer

- Aftale med Rusland: Rådet vedtog afgørelsen om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger om en fiskerisamarbejdsaftale med Den Russiske Føderation

- Fiskeriaftale med Côte d'Ivoire: Rådet vedtog forordningen om indgåelse af protokol herom

- Fiskeriaftale med Ækvatorialguinea: Rådet vedtog forordningen om indgåelse af en protokol herom

Rådsmøde landbrug d. 24. april 2001 (endnu ikke udsendt)

- Aftale om de gensidige fiskeriforbindelser mellem Portugal og Sydafrika og mellem Spanien og Sydafrika: Rådet vedtog to beslutninger om bemyndigelse af Portugal og Spanien til at videreføre aftalen om de gensidige fiskeriforbindelser med Sydafrika

Punkter, som ikke blev behandlet på rådsmødet, herunder evt. mandater (FO) jf. EEU-dagsordenen, 2. udg.:

- Forslag til Rådets forordning om fravigelse af visse bestemmelser i forordningen 2792/99/EF om nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet **A**) (jf. EEU-dagsordenen pk. 9)

Bruxelles, den 25. maj 2001

Med venlig hilsen

Morten Knudsen

Press Release: Luxembourg (25-04-2001) - Press: 159 - Nr: 8077/01

8077/01 (Presse 159)
(OR. en)

2344. samling i Rådet

- FISKERI -

den 25. april 2001 i Luxembourg

Formand: **Margareta WINBERG**

Kongeriget Sveriges landbrugsminister

-

INDHOLD

DELTAGERE *

PUNKTER, DER HAR VÆRET DEBATTERET

GRØNBOG OM DEN FÆLLES FISKERIPOLITIKS FREMTID *

STRATEGI FOR INTEGRATION AF MILJØHENSYN OG BÆREDYGTIG UDVIKLING I DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK - RÅDETS KONKLUSIONER *

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN OM KRITERIER FOR FORDELING AF FISKERIMULIGHEDER I ICCAT (DEN INTERNATIONALE KOMMISSION FOR BEVARELSE AF TUNFISKEBESTANDEN I ATLANTERHAVET) *

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN OM ANVENDELSE AF FORSIGTIGHEDSPRINCIPPET OG FLERÅRIGE MEKANISMER TIL FASTSÆTTELSE AF TAC - RÅDETS KONKLUSIONER *

HANDLINGSPLAN FOR BIODIVERSITET FOR FISKERI *

PLANER FOR GENOPRETTELSE AF BESTANDENE AF TORSK OG KULMULE *

RATIFICERING AF FN-AFTALEN VEDRØRENDE FÆLLES OG STÆRKT VANDRENDE FISKEBESTANDE *

MAROKKO - RÅDETS KONKLUSIONER *

BILAG *

Rådets konklusioner om integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i den fælles fiskeripolitik

Yderligere oplysninger: tlf. 02/285 60 83 eller 02/285 81 11.

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Jaak GABRIËLS

Landbrugsminister og minister for små og mellemstore virksomheder

Danmark:

Ritt BJERREGAARD

Minister for fødevarer, landbrug og fiskeri

Poul OTTOSEN

Statssekretær, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Tyskland:

Martin WILLE

Statssekretær, Forbundsministeriet for
Forbrugerbeskyttelse, Fødevarer og Landbrug**Grækenland:**

Georgios ANOMERITIS

Landbrugsminister

Spanien:

Miguel ARIAS CAÑETE

Minister for landbrug, fiskeri og fødevarer

Frankrig:

Jean GLAVANY

Landbrugs- og fiskeriminister

Irland:

Franck FAHEY

Minister for maritime spørgsmål og
naturressourcer**Italien:**

Fabio FABBRI

Stedfortrædende fast repræsentant

Luxembourg:

Fernand BODEN

Minister for landbrug, vinavl og udvikling af
landdistrikterne**Nederlandene:**

Geke FABER

Statssekretær for landbrug, naturforvaltning og
fiskeri**Østrig:**

Walter TAUSCH

Generaldirektør, Forbundsministeriet for
Landbrug og Skovbrug**Portugal:**

Luis CAPOULAS SANTOS

Minister for landbrug, udvikling af landdistrikter
og fiskeri

José APOLINÁRIO

Statssekretær for fiskeri

Finland:

Kalevi HEMILÄ

Landbrugs- og skovbrugsminister

Sverige:

Margareta WINBERG

Landbrugsminister

Per-Göran ÖJEHEIM

Statssekretær under landbrugsministeren

Det Forenede Kongerige:

Elliot MORLEY

Statssekretær, Ministeriet for Landbrug, Fiskeri
og Fødevarer (fiskeri og landdistrikter)

Rhona BRANKIN

Viceminister for udvikling i landdistrikterne (den
skotske regering)

* * *

Kommissionen:

Franz FISCHLER

Medlem

-

GRØNBOG OM DEN FÆLLES FISKERIPOLITIKS FREMTID

Rådet noterede sig Kommissionens præsentation af grønbogen og delegationernes første bemærkninger. Dette emne vil blive sat på dagsordenen for Rådets samling den 18. juni til en politisk debat. Kommissionen vil også holde en åben høring om grønbogen den 5.-7. juni.

I grønbogen anfører Kommissionen, at den fælles fiskeripolitik efter i næsten tyve års virke, er stillet over for meget store udfordringer. Den europæiske fiskerisektor skal sikres en bæredygtig fremtid, og der skal opnås en balance mellem fiskerikapacitet/-indsats og disponible ressourcer. Der skal fastsættes prioriteter for at genopbygge de nedfiskede ressourcer og integrere de fastlagte EF-politikker for miljø, fødevarer og udviklingsamarbejde. I grønbogen

understreges det også, at en øget inddragelse af de berørte parter er vigtig for en bedre styring. Der er akut behov for en gennemgribende reform af den fælles fiskeripolitik.

Kommissionen har indkredset følgende hovedmål for en revision af den fælles fiskeripolitik:

- forbedring af bevarelsen af ressourcerne og beskyttelse af de marine økosystemer. En af de foranstaltninger, der foreslås, er gennemførelsen af en flerårig strategi for forvaltning af TAC og kvoter, der bygger på forsigtighedsprincippet;
- øget inddragelse af de berørte parter i beslutningsprocessen, herunder oprettelse af regionale rådgivende udvalg ("god forvaltningsskik");
- en ny flådepolitik for at sikre en balance mellem fiskerikapacitet/-indsats og disponible ressourcer og fremme en rentabel og selvforsynende fiskerisektor;
- fremme af et bæredygtigt fiskeri uden for Fællesskabets farvande og styrkelse af Fællesskabets profil i regionale fiskeriorganisationer og andre internationale fora;
- koordinering af kontrolforanstaltninger og oprettelse af en fælles EF-kontrolstruktur;
- udvikling af en bæredygtig akvakultursektor og en levedygtig forarbejdningsindustri;
- forbedrede bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i Middelhavet.

-

STRATEGI FOR INTEGRATION AF MILJØHENSYN OG BÆREDYGTIG UDVIKLING I DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK - RÅDETS KONKLUSIONER

Rådet vedtog konklusionerne i bilaget, der vil blive forelagt for Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN OM KRITERIER FOR FORDELING AF FISKERIMULIGHEDER I ICCAT (DEN INTERNATIONALE KOMMISSION FOR BEVARELSE AF TUNFISKEBESTANDEN I ATLANTERHAVET)

Rådet godkendte enstemmigt Fællesskabets holdning med henblik på tredje møde i arbejdsgruppen under ICCAT (Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet) vedrørende fordelingskriterier den 21.-23. maj.

På dette møde skal ICCAT's arbejdsgruppe fortsætte arbejdet med at fastlægge fordelingskriterierne og betingelserne for fordeling mellem ICCAT's parter (og andre) af kvoterne for bestande, der er underlagt fangstbegrænsninger. Denne proces har været i gang i over to år, og det er vigtigt, at ICCAT får nye fordelingsregler, der skal fastlægges med henblik på vedtagelse af bevarelsesforanstaltninger for 2002.

-

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN OM ANVENDELSE AF FORSIGTIGHEDSPRINCIPPET OG FLERÅRIGE MEKANISMER TIL FASTSÆTTELSE AF TAC - RÅDETS KONKLUSIONER

"Rådet ser med tilfredshed på, at Kommissionen har taget initiativ til at forelægge Rådet og Europa-Parlamentet en meddelelse om anvendelse af forsigtighedsprincippet og flerårige mekanismer i fiskerisektoren.

Rådet bifalder den overordnede linje i Kommissionens meddelelse og mener, at risikovurderingen skal baseres på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning, der løbende bør forbedres.

Det er Rådets opfattelse, at anvendelse af forsigtighedsprincippet er et væsentligt element i den fælles fiskeripolitik i bestræbelserne på at sikre bæredygtighed i fiskebestanden og dermed i selve fiskeriet, og det er en nødvendig del af integrationen af miljøhensyn i den fælles fiskeripolitik.

Rådet

- er enig i, at det er ønskeligt at præcisere videnskabsfolkernes og fiskeriforvaltningernes respektive roller;
- opfordrer de videnskabelige kredse til inden for rammerne af ICES og/eller andre anerkendte internationale fora, hvor det er muligt, at fastsætte en biologisk øvre grænse for fiskeridødelighed og en biologisk nedre grænse for gydebiomasse og til at angive grundlaget for disse grænser og den usikkerhedsmargen, der er forbundet hermed;
- opfordrer de videnskabelige kredse til inden for rammerne af ICES og/eller andre anerkendte internationale fora at fremlægge simulationer for forskellige fangststrategier med angivelse for de enkelte strategiers vedkommende af udbytte og risikoniveau, idet der gøres brug af videnskabelige modeller og relevante data, så forvaltningerne kan fastsætte et forsigtighedsniveau for fiskeridødelighed og et forsigtighedsniveau for gydebiomasse for hver enkelt relevant fiskebe stand;
- tilslutter sig princippet om, hvor det er muligt, at gennemføre forsigtighedsprincippet på et flerårigt grundlag, ved i lyset af videnskabelige udtalelser at udforme fangstregler under anvendelse af disse og andre relevante parametre;
- opfordrer til samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne, de videnskabelige kredse og fiskerierhvervet i fora på nationalt plan, på EF-plan og på internationalt plan, når der udformes og gennemføres flerårige strategier;
- understreger, at det er nødvendigt for fiskerierhvervets bæredygtighed, at der tages hensyn til socioøkonomiske faktorer i flerårige strategier;
- finder det ønskeligt at begrænse TAC-udsvingene fra år til år med henblik på at fremme stabile planlægningsforhold for fiskerierhvervet, men erkender, at TAC-niveauerne og fiskeriindsatsen skal holdes inden for sådanne grænser, der sikrer iagttagelse af forsigtighedsprincippet;
- vil se positivt på gennemførelse af flerårige strategier så snart som muligt, navnlig med hensyn til fiskebestande, der er omfattet af genoprettelsesplaner;
- noterer sig, at der også inden for rammerne af en flerårig strategi er tale om udsving i fiskebestanden, men accepterer navnlig, at der kan være behov for at tilpasse de flerårige strategier, hvis der sker en uventet udvikling af bestandene;
- erklærer, at det i fremtiden er rede til at overveje, om det vil være muligt at anvende flerårige strategier for flere arter på grundlag af den videnskabelige viden, der til den tid er til rådighed;
- erklærer sig villig til at overveje mulige forbedringer af procedurene til fastsættelse af TAC'erne for at lette gennemførelsen af flerårige strategier;
- understreger vigtigheden af at forbedre redskabernes selektivitet og begrænse genudsætningen yderligere."
-

HANDLINGSPLAN FOR BIODIVERSITET FOR FISKERI

Rådet noterede sig kommissionsmedlem Franz FISCHLERS præsentation af Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for biodiversitet for fiskeri og pålagde De Faste Repræsentanternes Komité at behandle spørgsmålet, således at Rådet kan have en politisk debat på næste samling den 18. juni.

Fiskeriplanen indgår i en række handlingsplaner, der skal integrere beskyttelsen af biodiversitet i Fællesskabets landbrugs-, fiskeri-, miljø- og udviklingspolitikker. Formålet med handlingsplanerne er at bringe tab af natur, økosystemer, afgrødesorter, husdyr og fiskearter til ophør. De indeholder konkrete aktioner og målelige mål, som skal vende det nuværende tab af biodiversitet. De mål og aktioner, der er skitseret i fiskerihandlingsplanen, skal ses som led i revisionen af den fælles fiskeripolitik og integrationen af miljøhensyn i denne politik. Planen har betydning for integrationen af miljøhensyn i fiskerisektoren som led i revisionen af den fælles fiskeripolitik.

PLANER FOR GENOPRETTELSE AF BESTANDENE AF TORSK OG KULMULE

Rådet noterede sig oplysningerne fra Franz FISCHLER om dette emne og delegationernes bemærkninger. Rådet ser frem til at modtage flere oplysninger inden næste samling den 18. juni.

Der erindres om, at Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) i november 2000 tilkendegav, at bestandene af torsk og kulmule var i alvorlig fare for at blive udtømt.

På samlingen i december nedskar Rådet kraftigt TAC for disse bestande og bad Kommissionen om at udarbejde genoprettelsesplaner. Rådet erklærede, at disse planer bør indeholde foranstaltninger, der sikrer, at kvoterne ikke overskrides, foranstaltninger til beskyttelse af gydende fisk og strengere selektivitet for fiskeredskaber. Rådet bad også om gennemsigtige kontrol- og overvågningsforanstaltninger vedrørende gennemførelsen af de tekniske foranstaltninger ifølge genoprettelsesplanerne.

RATIFICERING AF FN-AFTALEN VEDRØRENDE FÆLLES OG STÆRKT VANDRENDE FISKEBESTANDE

Franz FISCHLER gjorde rede for udviklingen med hensyn til Fællesskabets og dets medlemsstaters ratificering af De Forenede Nationers aftale om fælles bestande og stærkt vandrende fiskearter (fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner); Kommissionen ønsker, at Fællesskabet og medlemsstaterne hurtigst muligt indgiver deres ratifikationsinstrumenter samtidig. Rådet noterede sig, at de interne procedurer i alle medlemsstaterne vil være afsluttet inden årets udgang, og at Fællesskabet og dets medlemsstater derefter vil kunne deponere ratifikationsinstrumenterne.

Der erindres om, at aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter ("FN-aftalen vedrørende fælles bestande") blev vedtaget i august 1995, ved konsensus, af en international konference, som var indkaldt af FN's Generalforsamling. Slutakten og aftalen blev åbnet for undertegnelse i december 1995. Hidtil er aftalen blevet undertegnet af 59 kontraherende parter og ratificeret (eller tiltrådt) af 27 parter. Aftalen kan imidlertid først træde i kraft tredive dage efter, at det tredivte ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument er deponeret.

MAROKKO - RÅDETS KONKLUSIONER

Franz FISCHLER orienterede Rådet om den seneste udvikling i forhandlingerne om en ny fiskeriaftale med Marokko.

På baggrund af disse oplysninger vedtog Rådet følgende konklusioner:

1. Under de nuværende omstændigheder må Rådet konkludere, at det ikke har været muligt at nå frem til en fiskeriaftale mellem Kongeriget Marokko og Fællesskabet, som er til gensidig fordel.
2. I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Nice opfordrer Rådet Kommissionen til snarest muligt at foreslå et særligt handlingsprogram til omstrukturering af den EF-flåde, der har udøvet sin fiskerivirksomhed inden for rammerne af den gamle aftale.

Omstruktureringsprogrammet skal tage hensyn til de sociale og økonomiske aspekter i de berørte regioner og skal give den pågældende flåde alle mulige alternativer.

BILAG

RÅDETS KONKLUSIONER OM INTEGRATION AF MILJØHENSYN OG BÆREDYGTIG UDVIKLING I DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

1. I artikel 6 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab hedder det, at miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.
2. Efter Rådets opfattelse betyder integration på fiskeriområdet, at den fælles fiskeripolitik skal tilslutte sig målene og principperne i Fællesskabets miljøpolitik, således som de er formuleret i traktatens artikel 174. Rådet mener, at der skal findes metoder til konkret at anvende principperne i artikel 174 på fiskeripolitikken.

3. Rådet (fiskeri) forelagde i juni 2000 Det Europæiske Råd en rapport med status over integrationen af miljøkrav i den fælles fiskeripolitik. Denne rapport konkluderer, at der stadig er behov for yderligere og væsentlige foranstaltninger for at integrere miljøkrav i fiskeripolitikken.

4. Rådet erkender, at det stærke fiskeripres og anvendelsen af uhensigtsmæssige fangstteknikker sammen med en række andre faktorer, der ikke har med fiskeriet at gøre, er en trussel mod den europæiske fiskerisektors marine biodiversitet og dens bæredygtighed på lang sigt. Det fortsatte fiskeripres kan have haft indvirkning på nogle kommercielt udnyttede bestandes genetiske variabilitet. Der bør føres kontrol med eventuelle ændringer i den genetiske variabilitet, med følsomme arter samt med biodiversitetsniveauet. Det er endnu ikke undersøgt i tilstrækkelig grad, hvordan fiskeriet indvirker på biodiversiteten, især i forbindelse med genetisk diversitet, arter, som lever længe, ikke-målarter og forskellige økosystemers økologiske funktioner.

5. Rådet er enig om, at målrettede begrænsninger af fiskeripreset er de vigtigste forvaltningsforanstaltninger med henblik på en bæredygtig udvikling. Samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) er et nøgleinstrument til at begrænse fiskeripreset. Dette instrument skal videreudvikles på baggrund af Rådets konklusioner om anvendelse af forsigtighedsprincippet og flerårige mekanismer til fastsættelse af TAC'er.

6. Det er endnu ikke lykkedes Fællesskabet at skabe en bæredygtig balance mellem fiskeriindsatsen (det samlede resultat af kapacitet og aktivitet) og de disponible fiskeressourcer, og dette kan samtidig have en negativ indvirkning på hele det marine miljø. Rådet opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en flådepolitik, der vil sikre hensigtsmæssige målrettede begrænsninger af fiskeriindsatsen.

7. Rådet mener, at betydeligt forbedrede tekniske bevarelsesforanstaltninger ligeledes bør være en central del af den overordnede strategi med henblik på at integrere fiskeri- og miljøpolitik. I den forbindelse støtter Rådet, at der udvikles og anvendes mere selektive fangstredskaber for at begrænse genudsætning, bifangst og indvirkning på levesteder. Der bør overvejes tids- og stedsspecifikke beskyttelsesforanstaltninger for at beskytte unge fisk samt følsomme og truede arter. Rådet opfordrer Kommissionen til aktivt at videreudvikle denne vigtige dimension af fiskeribevarelsespolitikken i samråd med alle berørte parter.

8. Rådet noterer sig, at en hensigtsmæssig indsamling af data er vigtig, og at den videnskabelige viden om havmiljøet må forbedres, således at der kan træffes passende og videnskabeligt funderede miljøforanstaltninger. Det bidrag, der ydes af den videnskabelige forskning i både fiskeri- og miljøsektoren, må udvikles yderligere, og det er nødvendigt med et højere samarbejdsniveau for bedre at fokusere forskningen på at sikre bæredygtige, forsvarlige og sunde økosystemer.

9. Rådet understreger, at det er af afgørende betydning, at der sker en effektiv og omfattende brug af fiskerikontrol og håndhævelsesinstrumenter, og at de anvendes ensartet i alle medlemsstaterne. Det noterer sig også betydningen af satellitovervågning samt de fremskridt, der er gjort i brugen heraf.

10. Rådet erkender nødvendigheden af i højere grad at inddrage de enkelte fiskere og andre relevante interessenter i fiskeriforvaltningen med henblik på at forbedre bevarelsen af levende marine ressourcer og sikre en bæredygtig anvendelse af disse ressourcer.

11. Rådet noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at forelægge en meddelelse om en fællesskabsstrategi for miljømærkning af fiskeriprodukter. Det vil drøfte denne meddelelse ved først givne lejlighed.

12. Rådet erkender, at der er en kritisk økonomisk og social situation i kystområder, som er stærkt afhængige af fiskeri. Navnlig bør der inden for rammerne af gennemgangen af den fælles fiskeripolitik rettes yderligere opmærksomhed mod ikke-industrielt kystfiskeri, der er en balancefaktor i den regionale udvikling.

13. Rådet er enig om, at virkningen af støtte til fiskerisektoren bør vurderes som del af gennemgangen af den fælles fiskeripolitik. Hvis der er fastsat støtte, bør den i overensstemmelse med principperne i den fælles fiskeripolitik i fuldt omfang tage hensyn til nødvendigheden af at bevare fiskeriressourcerne og beskytte miljøet.

14. For yderligere at bidrage til en bæredygtig forvaltning af levende marine ressourcer bør Fællesskabet fuldt ud gennemføre internationale instrumenter som bl.a. konventionen om den biologiske mangfoldighed, FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, De Forenede Nationers havretskonvention og FN-aftalen om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter.

15. Rådet erkender, at internationalt samarbejde er vigtigt, hvis integrationsmålene skal nås fuldt ud, samt at Fællesskabet bør indtage en ledende rolle i forbindelse med fremme af bæredygtig forvaltning og integration af miljøhensyn i regionale fiskerierorganisationer, i andre relevante internationale fora og inden for rammerne af aftaler med tredjelande i overensstemmelse med konklusionerne fra samlingen i Rådet (fiskeri) i oktober 1997.

16. Rådet er tilfreds med, at Kommissionen efter sin meddelelse om fiskeriforvaltning og naturbeskyttelse i havmiljøet fra juli 1999(1) har taget initiativ til at forelægge en meddelelse om elementer til en strategi for integrering af miljøbeskyttelseskrav i den fælles fiskeripolitik samt en handlingsplan for biodiversitet i forbindelse med fiskeri og akvakultur.

17. Rådet tilslutter sig de retningslinjer for en integrationsstrategi, der findes i disse dokumenter, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med henblik på at gennemføre de relevante juridiske instrumenter. Rådet opfordrer navnlig Kommissionen til yderligere at undersøge de operative konsekvenser af at integrere miljømål og -principper i den fælles fiskeripolitik.

18. Rådet støtter Kommissionens initiativ til at udvikle et sæt indikatorer til på en integreret måde at måle økologisk, økonomisk og social bæredygtighed samt specifikke indikatorer til at kontrollere de langsigtede virkninger på og ændringer af biodiversiteten for vigtige målarter og ikke-målarter og deres levesteder.

19. Rådet opfordrer Kommissionen til at overvåge og evaluere processen med henblik på integration af miljø og bæredygtig udvikling i den fælles fiskeripolitik. Rådet opfordrer Det Europæiske Råd til at anmode Kommissionen om inden for rammerne af gennemgangen af den fælles fiskeripolitik at forelægge konkrete forslag til integration af miljø og bæredygtig udvikling i den fælles fiskeripolitik, herunder også prioriterede foranstaltninger som f.eks. en begrænsning af fiskeripresset og en øget selektivitet i fangstredskaberne, målelige mål, tidsplaner, bedre beskyttelse af den marine biodiversitet og fremskridt hen imod en økosystembaseret forvaltning.

FRA HELSINGFORS TIL GÖTEBORG

BILAG

TIL RÅDETS KONKLUSIONER OM INTEGRATION AF

MILJØHENSYN OG BÆREDYGTIG UDVIKLING I

DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

Indledning

1. Brundtland-rapporten "Vor fælles fremtid" fra 1987 definerer bæredygtighed som en udvikling, der opfylder nutidens behov uden at ødelægge fremtidige generationers evne til at opfylde deres behov.
2. Ifølge Rio-erklæringen af 1992 og Agenda 21 omfatter begrebet bæredygtighed tre dimensioner, nemlig den miljømæssige, den sociale og den økonomiske dimension. For at opnå bæredygtighed må der tages hensyn til disse tre dimensioner samtidig.
3. I traktatens artikel 2, 3 og 6 er integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i alle Fællesskabets politikker et underliggende mål for EU's politik.
4. Den globale dimension af bæredygtig udvikling er en udfordring, som fiskeriet ikke kun i Europa, men i hele verden står overfor. Spørgsmål, der kræver global handling, er en mere ligelig fordeling og forbedrede vilkår for verdens befolkning, men i disse spørgsmål indgår også ansvaret for at forvalte jordens ressourcer på en effektiv måde og at sikre vores fælles genetiske ressourcer for fremtiden.
5. Der er inden for Den Europæiske Union sat stadig større fokus på fødevarer spørgsmål, og forbrugerne er begyndt at stille spørgsmål ved fødevarernes kvalitet og de metoder, der anvendes til at producere dem. Forbrugeren stiller nu stadig større krav om fødevarer sikkerhed, produkt differentiering, miljøkvalitet og bevarelse af ressourcerne. Fremtidens fødevarer skal først og fremmest være "sikre og bæredygtige". Dette er en udfordring, som kræver ny viden og nye måder at tænke på, og som vil medføre nye krav om miljøintegration og bæredygtig udvikling i alle sektorer, herunder også fiskeriet.
6. Alle de foranstaltninger, der træffes for at nå frem til bæredygtighed inden for en enkelt sektor, må ses i lyset af samfundet som helhed, især når det drejer sig om de økonomiske og sociale mål.

7. Processen med at lægge strategier for, hvordan man kan sikre integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i de fælles sektorpolitikker, blev indledt i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Cardiff i juni 1998. Rådet (fiskeri, almindelige anliggender og økonomi og finans) blev navnlig af Det Europæiske Råd i Köln i juni 1999 opfordret til at udarbejde rapporter om miljøintegration og bæredygtig udvikling på deres respektive politikområder. Det Europæiske Råd i Helsingfors i december 1999 anmodede Rådet (fiskeri) om at afslutte dette arbejde og forelægge Det Europæiske Råd samlede strategier med en eventuel tidsplan for yderligere foranstaltninger og et sæt indikatorer for disse sektorer i juni 2001.

8. Rådet (fiskeri) forelagde en rapport om integrering af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i fiskeripolitikken (2) for Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira i juni 2000. Selv om rapporten fra Feira endnu ikke fastlægger en integrationsstrategi, udgør denne rapport, der fremlægger de juridiske rammer for den fælles fiskeripolitik med hensyn til integrationsspørgsmålet, sammen med de eksisterende instrumenter og de opnåede resultater det første skridt i retning af at definere en sektorstrategi som ønsket af Det Europæiske Råd i Helsingfors.

9. Det foreliggende dokument er næste skridt i processen med henblik på at udvikle en integrationsstrategi, der er knyttet til og skal koordineres med den gennemgang af den fælles fiskeripolitik, som skal foretages på grundlag af Kommissionens grønbog forelagt i marts 2001. Det indkredser på baggrund af Feira-rapporten de vigtigste problemer, der skal behandles, opregner en række generelle samt kort- og mellemfristede mål, sammenfatter de relevante igangværende drøftelser og angiver, hvilke yderligere skridt der skal tages i retning af integration.

Vigtigste problemer, instrumenter og aktionsområder

10. Det mest centrale problem for fiskeriforvaltningen er behovet for at begrænse det samlede fiskeripres til et bæredygtigt niveau. Den fælles fiskeripolitik har begrænset stigningen i fiskeridødeligheden for flere store bestande, men værdifulde bestande bliver fortsat udnyttet i alt for høj grad, og forskellige ikke-målarter er fortsat truet, medens bevarelse af biodiversiteten har fået stigende betydning.

11. De væsentligste instrumenter, der findes i grundforordningen (3), og som benyttes inden for den fælles fiskeripolitik er de årlige samlede tilladte fangstmængder (TAC'er), tekniske bevarelsesforanstaltninger såsom regler om redskabernes selektivitet og fiskeriforbud i rum og tid samt de flerårige udviklingsprogrammer (FUP), der sigter på at begrænse Fællesskabets flådekapacitet og fiskeriindsats.

12. TAC'erne er nøgleinstrumentet i den fælles fiskeripolitik's ressourceforvaltning. Forsigtighedsprincippet indarbejdes i stigende grad heri på grundlag af grænse- og referencepunkter for fiskeridødelighed og gydebestand foreslået af Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) og/eller andre anerkendte internationale fora. Mellem- eller langsigtede forvaltningsstrategier, som allerede er fastlagt for visse kommercielt vigtige bestande i Nordsøen og Østersøen, er nyttige instrumenter med henblik på at sikre udnyttelsesniveauer, der er stabile og forenelige med bæredygtige ressourcer på lang sigt. Desuden skal muligheden for at anvende flerårige strategier for flere arter overvejes i fremtiden.

13. Det er vigtigt at tilskynde fiskeindustrien og de enkelte fiskere til at deltage i en ansvarlig forvaltning af ressourcerne. Kommissionen opfordres til at undersøge, hvilke midler der kan fremme en sådan deltagelse, navnlig via forskellige former for forvaltning af kvoterne.

14. Genudsætninger, fiskeaffald og bifangster er teknisk komplekse problemer, som skal løses for at forbedre bevarelsen af økosystemer, biodiversitet og kommercielle fiskebestande. Bifangst af visse følsomme arter såsom havpattedyr, fugle, skildpadder og hajer udgør i stigende grad et problem, der kan kræve specifikke foranstaltninger. På globalt plan er spørgsmålet om fugle og hajer omfattet af FAO's handlingsplaner (4). Havpattedyr er genstand for særlig beskyttelse i henhold til aftalen om beskyttelse af små hvaler i Østersøen og Nordsøen (ASCOBANS) og aftalen om beskyttelse af hvaler i Sortehavet og Middelhavet (ACCOBAMS). Hvis disse handlingsplaner og aftaler overholdes fuldt ud, vil det bidrage betydeligt til at holde bifangsterne af de nævnte følsomme arter inden for bæredygtige rammer.

15. Naturtype- og fugledirektiverne (5) og især det tilknyttede net af beskyttede steder i det marine miljø "Natura 2000" er et centralt element i beskyttelsen af det marine økosystem, der kan have konsekvenser for fiskeriet. Medlemsstaterne opfordres til i samarbejde med Kommissionen at fortsætte deres indsats for at gennemføre disse direktiver fuldt ud i deres eksklusive økonomiske zoner.

16. Bevarelse af kommercielle arter er helt afgørende afhængig af programmer for beskyttelse af gydebestand og unge fisk. Rådet noterer sig i den forbindelse de afgørelser, der er truffet om genoprettelsesplaner for bestandene af torsk og kulmule i Det Irske Hav, Nordsøen og farvandene vest for Skotland og om indførelse af BACOMA (6) -vinduet for trawl til brug i torskefiskeriet i Østersøen.

17. Fællesskabet har behandlet spørgsmålet om ubalance mellem den eksisterende fiskerikapacitet og de disponible ressourcer ved at implementere FUP'erne. FUP'erne har, trods væsentlige reduktioner i kapaciteten i nogle medlemsstater, imidlertid ikke givet anledning til tilstrækkelige fremskridt i retning af en bæredygtig balance mellem kapacitet og ressourcer i hele Fællesskabet. På den baggrund vil Fællesskabets flådepolitik skulle tages op til fornyet overvejelse som led i revisionen af den fælles fiskeripolitik.

18. I de seneste tiår er fiskeripresset og -effektiviteten steget globalt i forhold til de disponible bestande på grund af bl.a. indførelse af moderne teknologi, medens støtte endnu ikke har givet anledning til tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at sikre Fællesskabets fiskeindustri et tilfredsstillende niveau af økonomisk levedygtighed. Hvis der er fastsat støtte, bør den i overensstemmelse med principperne i den fælles fiskeripolitik i fuldt omfang tage hensyn til nødvendigheden af at bevare fiskeriressourcerne og beskytte miljøet.

19. Flere kystområder, som modtager støtte, har stadig alvorlige sociale og økonomiske problemer, hovedsagelig på grund af stor afhængighed af fiskeriet og mangel på økonomisk diversificering. Det er vigtigt at sikre, at fiskeri- og miljøpolitikken tager fuldt hensyn til denne afhængighed.

20. Utilstrækkelig videnskabelig viden om de marine økosystemers funktion og de direkte og indirekte virkninger på havmiljøet og biodiversiteten fra fiskerisektoren og fra faktorer, der er uafhængige af denne sektor, er et stort problem. Relevant indsamling af data samt videnskabelig forskning og videnskabelige undersøgelser skal fremmes for at gøre fiskeriforvaltningen i stand til så nøjagtigt som muligt at evaluere den mulige virkning af beslutningerne og træffe passende foranstaltninger med henblik på at gøre fiskerisektoren mere økologisk bæredygtig. Samarbejdet mellem havøkologer og fiskeribiologer må forbedres med henblik på at gennemføre fælles/kombinerede undersøgelser af fiskebestande og havmiljøer, der er nødvendige for den yderligere udvikling af en nyttig økosystemtilgang inden for fiskeriforvaltningen. ICES's initiativ med henblik på at udvikle et tværfagligt program for forskning i marine økosystemer og på at nedsætte et rådgivende udvalg for økosystemer er et skridt i denne retning.

21. De marine økosystemer påvirkes ikke blot af fiskeri, men også af virkninger fra andre menneskelige aktiviteter, som f.eks. forurening med farlige eller radioaktive stoffer, fysiske forstyrrelser og eutrofiering gennem næringsstofftilførsel. Mange fiskearters overlevelseshastighed påvirkes af det forurenede havmiljø eller ved kontaminering med giftige stoffer, således at disse arter ikke er egnede til konsum. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at eliminere sådanne kilder til kontaminering/forurening og samarbejde med deres naboer, Fællesskabet samt kompetente internationale fora som bl.a. konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (Barcelona-konventionen), konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (Helcom), Oslo/Paris-konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (Ospar) og Nordsøkonference-proces sen, hvis der er behov for grænseoverskridende aktioner.

22. Ændringer i det akvatiske økosystem på grund af forurening og klimaændringer kan have en betydelig virkning på vandkvaliteten, der er en afgørende faktor for den europæiske akvakulturindustri's fremtidige potentiale. Biotoksiner skaber vanskeligheder for skaldyrsindustrien, og det er nødvendigt med en intensiv indsats for bedre at forstå disse fænomener med henblik på at udvikle standarder for forvaltningskontrol og strategier p&a ring; fællesskabsplan, der kan forbedre virkningerne på industrien og sikre forbrugersikkerheden. Akvakultursektoren er også afhængig af, at biodiversiteten bevares som grundlag for fremtidig forskning og udvidelse af havbrug. Den nylige adfærdskodeks for en europæisk akvakultur er et vigtigt instrument i denne forbindelse. Dens anvendelse bør fremmes.

23. Gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik's forvaltningsforanstaltninger må, hvis den skal være effektiv, ledsages af relevant kontrol, der omfatter alle stadier af fiskeriet, og som benytter moderne teknologi såsom satellitbaseret fartsovervågning (FOS). Det er planen i løbet af 2001 at vedtage et kontrolprogram, der fokuserer på at gennemføre ensartede metoder til kontrol af det fiskeripres, som Fællesskabet skaber. Programmet omfatter bedre overvågnings- og kontrolaktiviteter til havs og på land og yderligere samarbejde og gennemsigtighed i kontrol og håndhævelse mellem medlemsstaterne.

24. Fællesskabets indsats inden for regionale fiskeriorganisationer og aftaler med tredjelande samt Fællesskabets udviklingspolitik bør være i overensstemmelse med de fiskeripolitikker og -regler, der gælder i Fællesskabets farvande under den fælles fiskeripolitik. Fiskeriaftaler bør fremme sunde fiskeriressourcer og brugen af miljøvenlige fiskeriteknikker samt udviklingen af forvaltningskapacitet i det pågældende tredjeland til at håndhæve beskyttelseslovgivningen. På denne baggrund er det væsentligt, at Fællesskabet gennemfører den endelige ratifikation af relevante globale og regionale konventioner, navnlig FN-aftalen om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter.

25. Fællesskabet bør fortsat nøje følge og tage hensyn til det arbejde, der gøres inden for rammerne af de konventioner om naturbeskyttelse, der kan vedrøre fiskeriet, bl.a. Washington-konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), Bonn-konventionen om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr og Bern-konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder.

26. Udvidelsen af Den Europæiske Union må også omfatte støtte til de nye medlemsstater, således at de kan blive i stand til at deltage i fastsættelsen af passende miljømål for deres fiskerisektorer med henblik på udvikling af et bæredygtigt fiskeri.

Generelle mål

27. Målene for den fælles fiskeripolitik bør integrere målene for og principperne i Fællesskabets miljøpolitik som fastsat i traktatens artikel 174, dvs. bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler. I øjeblikket er dette kun delvis tilfældet.

28. De generelle mål for den fælles fiskeripolitik, således som de fremgår af grundforordningen, er at beskytte og bevare de levende akvatiske ressourcer og at udnytte disse ressourcer rationelt og ansvarligt under passende økonomiske og sociale forhold for sektoren, idet der tages hensyn til følgerne for det marine økosystem og tages sigte på at opnå en bæredygtig balance mellem ressourcer og udnyttelse. Disse mål er heller ikke blevet nået fuldstændigt. Det er derfor i forbindelse med gennemgangen af den fælles fiskeripolitik nødvendigt at overveje, om princippet om bæredygtighed ikke bør fremmes inden for den fælles fiskeripolitik, og om der ikke bør udvikles en økosystembaseret forvaltning for at sikre bæredygtige, forsvarlige og sunde økosystemer i fællesskabets farvande ved at genoprette og/eller opretholde deres karakteristiske struktur og funktion, produktivitet og biologiske diversitet.

29. Problemet med at opnå bæredygtighed på lang sigt for fiskerisektoren og den voksende akvakulturindustri hænger også sammen med vanskelighederne med at træffe og gennemføre de nødvendige politiske afgørelser. Inddragelse af målelige kvalitative og kvantitative mål på kort og mellemlang sigt i de nuværende mål for den fælles fiskeripolitik vil medvirke til at forbedre gennemsigtigheden og beslutningsprocessen.

Mål på kort og mellemlang sigt

30. Mål, som kan nås på kort og mellemlang sigt, bør omfatte følgende:

- Foranstaltninger til udvikling af flådepolitikken for at opnå en bæredygtig balance mellem fiskeriindsatsen og de disponible fiskeressourcer.
- Foranstaltninger til genopretning af de største fiskebestande, der ligger uden for sikre biologiske grænser.
- Fremme af mere selektive og alternative fiskeriteknikker.
- Der skal gennemføres en handlingsplan for biodiversitet i forbindelse med fiskeri.
- Foranstaltninger til genoprettelse af økosystemer eller dele af økosystemer (arter, levesteder), der er truet af uoprettelig skade.
- Fremme af fiskeri/miljøintegreret forskning. De finansielle rammer må forbedres og de videnskabelige agenturer tilskyndes til at diversificere forskningsmålene.
- Bedre fiskerikontrol, der gennemføres konsekvent i alle medlemsstaterne, med henblik på at reducere fiskeriets negative biologiske virkning for at fremme bevarelse af marine økosystemer og bæredygtig anvendelse af kommercielle bestande.
- I forbindelse med aftaler med tredjelande skal det sikres, at Fællesskabets flåder udøver ansvarligt og bæredygtigt fiskeri.
- I regionale fiskerierorganisationer og andre regionale og internationale fora skal der spilles en ledende rolle med hensyn til at fremme integrationen i overensstemmelse med nationale beslutninger.

Resultatindikatorer til overvågning af integrationsforanstaltningernes virkning

31. Gennemførelse af rammen for inddata og forvaltning af de fiskeridata, der er nødvendige for at føre den fælles fiskeripolitik, bør i fremtiden omfatte miljødata, især med henblik på at overvåge biodiversitetsniveauet for nogle vigtige arter og den økologiske kvalitet af vigtige marine økosystemer og kystøkosystemer.

32. Det Europæiske Miljøagentur er ved at udvikle et europæisk system for overvågning af tilstanden af og tendenser i den biologiske diversitet. Det er for at gøre systemet færdigt nødvendigt at udvikle specifikke indikatorer for fiskerisektoren til måling af økologisk, økonomiske og social bæredygtighed på integreret basis. Indikatorerne bør gøre det muligt at overvåge nøgleparametre for vigtige fi ske- og skaldyrsbestande, at evaluere tidstendenser for sådanne bestande og at vurdere den potentielle indvirkning på biodiversiteten.

33. Indikatorer til overvågning af langsigtede virkninger på biodiversiteten vil være af særlig betydning for den fremtidige fiskeripolitik. Dette kan kræve, at der udvikles indeksbaserede metoder til overvågning af biodiversiteten med hensyn til genetisk variation og levestedsvariation for nøglemålarter og ikke-målarter i det marine miljø og kystmiljøet.

Igangværende arbejde og yderligere skridt i retning af integration af miljøet og bæredygtig udvikling

34. Inden udgangen af 2002 skal Rådet afslutte gennemgangen af den fælles fiskeripolitik og træffe afgørelse om denne politiks fremtid. En række spørgsmål, der er tæt knyttet til den videre udvikling af en integrationsstrategi, vil blive drøftet i løbet af gennemgangen af den fælles fiskeripolitik. En række kommissionsdokumenter, der er forelagt for nylig, og som i øjeblikket er under behandling i Rådet, er yd først relevante i den forbindelse, især:

- grønbogen om reformen af den fælles fiskeripolitik, navnlig kapitlet om ressourcebevarelse (marts 2001)
- meddelelsen om elementer til en strategi for integrering af miljøbeskyttelseskrav i den fælles fiskeripolitik (marts 2001)
- handlingsplanen for biodiversitet i forbindelse med fiskeri (marts 2001)
- meddelelsen om anvendelse af forsigtighedsprincippet og flerårige mekanismer til fastsættelse af TAC'er (december 2000).

35. Andre vigtige elementer er en europæiske strategi for bæredygtig udvikling, der skal vedtages af Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001, og Kommissionens forslag til sytten miljøhandlingsprogram (marts 2001). Resultaterne af OECD-forumet om bæredygtig udvikling og den ny økonomi i maj 2001 og femte Nordsøkonference i marts 2002 samt andre relevante drøftelser, der skal foregå i internationale og regionale fora i 2001 og 2002, vil også relevant kunne indgå i integrationsprocessen.

36. Der bør tages yderligere skridt i retning af at udforme en integrationsstrategi, der skal omfatte målelige mål, tidsplaner og et sæt indikatorer, efter afslutningen af gennemgangen af den fælles fiskeripolitik og i lyset af resultaterne heraf, ligesom der skal tages hensyn til de ovenfor omhandlede relevante dokumenter og øvrige elementer.

Fodnoter:

(1) Dok. 10078/99 PECHE 148 ENV 261 – KOM (1999) 363 endelig.

(2) Dok. 9386/00 PECHE 96 ENV 196.

(3) Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur, EFT L 389 af 31.12.1992.

(4) Den internationale handlingsplan for bevarelse og forvaltning af hajer og den internationale handlingsplan for nedsættelse af bifangster af søfugle ved langlinefiskeri.

(5) Naturtyper: Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT L 206 af 22.7.1992; fugle: Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, EFT L 103 af 25.4.1979.

(6) BACOMA: EF-støttet forskningsprojekt om selektivitet i fiskeredskaberne ved torskefiskeri i Østersøen.

